

Van: Dhr. NN
Verzonden: dinsdag 10 april 2012 22:36
Aan: dkleenp@kliksafe.nl
Onderwerp: vriendelijk verzoek

Geachte heer Kleen,

Hebt u nog reformatorische verhandelingen over de bijbel gedeelte die gaan over;

- Joh. 1 “de zogenaamde 10^e ure” de discipelen verstonden nog niets van het borgwerk van Christus wordt er dan gesteld jou wel bekend en
- Jakob bij Bethel en Pniel

Wat je veel voor je voeten wordt geworpen door mensen van de standen theologie.

Is er al zicht wanneer het boek uitkomt waarin de standentheologie apologetisch/ pastoraal wordt behandeld?

Of heb ik dit verkeerd begrepen?

Met vriendelijk groet,

NN

Van: D.J. Kleen [mailto:dkleenp@kliksafe.nl]
Verzonden: woensdag 11 april 2012 9:38
Aan: NN
Onderwerp: RE: vriendelijk verzoek

Geachte heer NN, ik hoop binnen enkele maanden mijn boek uit te geven. Het is al af, maar moet hier en daar nog nagekeken worden. Het was zoveel geworden dat het haast twee boeken werden. Ik moet nu een selectie maken anders wordt het wellicht teveel. Kijk af en toe bij nieuws a.u.b.

Wat Jacob betreft, het volgende:

Jacob was net als later Johannes de dooper alrede gerechtvaardigd in de schoot van zijn moeder. Want Ezaü kon het ontstoken licht van de Geest van Christus in zijn ziel niet verdragen. Er was al oorlog tussen het vrouwen- en het slangenzaad, de twee volkeren in de schoot van hun moeder Rebekka. Deze geschonken genade moest Jacob na zijn geboorte voor zichzelf evenwel nog wel verklaard krijgen. Zijn begeerte tot het eerstgeboorterecht was daar een bewijs van. Het was voor hem een zaak van omkomen of behouden zijn. Zijn begeerte tot het Heil die aan deze zegen verbonden was, was derhalve zeer te prijzen, omdat ze voortkwam uit de Geest van

Christus Die in zijn hart woonde. Maar Jacob en zijn moeder die een belofte voor hem kreeg konden niet op God wachten, en bedachten daarom een list om die zegen te verkrijgen. God heeft dit later in zijn leven bezocht. Zijn zonen bedrogen hun vader Jacob (toen met Jozef) met hetzelfde middel als waar hij z'n vader Izak mee bedrogen had. Verder kreeg Jacob zijn zaligheid en erfdeel in Christus bevestigd bij Bethel. In zijn moederschoot was Jacob dus alrede aan de wet gestorven in de weg van rechtvaardiging, maar bij Pniel was Jacob aan de wet gestorven in de weg van heiligmaking. Na Pniel behoefde Jacob zijn God niet meer mede te helpen met het vervullen van de beloftenissen aan hem bewezen. "Mijn ziel is gered geweest...", betekent dat hij God gezien had, en wie God zag moest sterven.

Over die on-Bijbelse standenleer het volgende. Zoals Ruth een type was van de verkoren Kerk van Christus, zo waren de discipelen ook een type van de verkoren Kerk van Christus wanneer het ging om de verwerving en de toepassing van het Heil door Jezus Christus. Maar Ruth en de discipelen waren alrede gerechtvaardigd en wederomgeboren door het geloof in Jezus Christus, alvorens Christus voor hen aan het kruis was gestorven, begraven en opgestaan uit de doden. Ruth had HEM van verre aanschouwd en omhelsd gelijk de Bijbelheiligen in Hebr. 11, en de discipelen van Christus waren rein om het Woord dat Hij tot hen gesproken had. Geheel rein en niet halfrein. Zij hadden de zaligheid in Christus gezien, en wie Hem zag die had ook de Vader Die Hem gezonden had gezien. Hiervan heeft Petrus betuigd, die vaak de mond van al de discipelen was: Gij hebt de woorden des eeuwigen levens tot Wie zouden wij anders heengaan, en ook....Gij zijt de Christus de Zoon des levenden Gods!! De apostel Johannes schrijft hier later in zijn zendbrieven het volgende van: Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God, 1 Joh. 4:15. Want hun geschonken geloof bestond uit een stondelijke doding en levendmaking (Dit leert ook Calvijn in zijn Institutie). Hiervan is het badwater der wedergeboorte (de doop) een afschijnsel van, van ondergaan en opkomen. In Mattheus 19 vers 28 staat daarvan het volgende geschreven: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.

De verwerving van het Heil door Christus Jezus en Dien gekruist mag u nooit vereenzelvigen met het genadeleven van wie dan ook in de Bijbel. Als dit waar was, dan zouden de oude Simeon en Anna voor eeuwig verloren zijn....omdat zij alrede gestorven waren alvorens hun Zaligmaker ook voor hen aan het kruis was gestorven, was begraven, en was opgestaan. Het is een vervloekte leer uit hel die God op een ontzaggelijke wijze onteert en Zijn verlore Kerk de troost doet ontberen. Smeek of God u deze dingen ook wilt leren, mijnheer NN. Want de tijd is voorts kort. Het gaat op immers op een nimmereindigende eeuwigheid aan. Wie God niet gelooft en het gestorte bloed van Zijn lieve Zoon veracht en minacht, houdt HEM voor een Leugenaar. Ziet dan op Hem, gij allen die vermoeit en belast zijt van uw ondraaglijke last van zonden. Zijn bloed reinigt van alle zonden. Dat schenke den Heere uit vrije genade om niet, om Jezus wil.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen